

[Indenrigsministeren.]

Jeg vil gerne berøre et andet Forhold, ogsaa i Anledning af det ærede Medlem Hr. Malchau Udtalelser. Det er dette, at vi — saa vidt jeg ved som eneste Land — har gennemført den Ordning, at et meget stort Antal unge, som er fritaget for Militærtjeneste, er stillet til Raadighed paa dette Omraade. Jeg tror ikke, de paagældende unge har nogen Skade deraf. Jeg tror egentlig, de har godt af at se, hvad der foregaar i de civile Institutioner, det her drejer sig om. Og det betyder, at vi paa dette Omraade er bedre rustede i paakommende Tilfælde, end man er de fleste andre Steder. I Finland kender man slet ikke noget saadant, i hvert Fald kun i ubetydelig Grad, og derfor har man, efter hvad der er meddelt mig, noget savnet Personel til visse Tider. Det Antal, det drejer sig om for Danmarks Vedkommende, og som tilvejebringes paa den Maade, alle ved, vil i Løbet af den nærmest kommende Tid blive bragt op til ca. 25 000, og det tror jeg nok regnes for at være det Antal, som det er rimeligt at uddanne paa dette Omraade og paa denne Maade.

Det ærede Medlem Hr. Malchau kan meget godt sige, og det kan der ogsaa være noget i, at det er en ny Byrde, man her paalægger Grundejerne: at de skal bortkøre det, der bliver bragt ned fra Pulterkamrene. Det er ikke af Lyst til at paalægge Grundejerne nye Byrder, at jeg har foreslaaet dette, men fordi det, saaledes som jeg har iagttaget Forholdene, i Virkeligheden er det eneste praktiske. For det første har Grundejerne Mulighed for at gøre det billigst i Forbindelse med deres almindelige Virksomhed som Grundejer. Dertil kommer, at jeg i den øjeblikkelige Situation tillægger det en vis Betydning, navnlig for Københavns Vedkommende, hvor vi staar umiddelbart foran Rydning af Pulterkamrene, at det, der kommer frem fra Pulterkamrene, maaske indeholder ikke saa ganske faa Værdier. Vi staar jo umiddelbart over for at skulle søge at udnytte Affald paa forskellig Maade, baade Brændselsværdier og ikke mindst Metaller, og jeg tror, det er ganske fornuftigt, at Grundejerne, naar Lejerne har bragt alt det ned paa Gaden og i Gaarden, som de ikke ønsker selv at udnytte paa en eller anden Maade, faar Mulighed for at udnytte det paa bedst mulig Maade. For saa vidt det drejer sig om Brændselsværdier, er det ogsaa dem, der har Mulighed for at anvende dem.

Endelig udtalte det ærede Medlem Hr. Malchau Ønsket om, at Kvindernes Tilbud

om at maatte deltage i Arbejdet paa dette Omraade vilde blive modtaget, og det er jo sket, idet der er skabt fuldstændig Overensstemmelse mellem de Kvindekredse, der har ønsket at deltage i dette Arbejde, og Myndighederne, Indenrigsministeriet. Der er af Indenrigsministeriet godkendt Vedtægter for det saakaldte Danske Kvinders Beredskab. Der har været Enighed herom, og jeg skal ikke komme ind paa Enkeltighederne, blot sige, at det, der herigennem er sket, er dette, at disse Kvindekredse tilbyder den Hjælp, som Myndighederne har Brug for. Det er efter min Mening netop den rigtige Maade at ordne Forholdet paa. Man skal ikke sige: Der er 50 000 eller 30 000 Kvinder, som nu skal uddannes paa disse Omraader. Spørgsmaalet er, hvilken Brug Myndighederne har for det Arbejde, der tilbydes. Naar Myndighederne har afgjort det, takker vi Kvinderne, fordi de stiller sig til Raadighed med Tid og Arbejde. Jeg skal endvidere føje til, at der har været Enighed mellem Kvinderne og mig om, at det, det her kommer an paa, er, at Kvindernes Indsats, for at bruge det forslidte Udtryk, ydes netop paa de Omraader, hvor de særlige Kvindeegenskaber bedst muligt kan udnyttes. Saaledes er det ogsaa afgrænset i Vedtægterne. Jeg tror alt i alt, at det er udmærket, at der er skabt denne Forbindelse mellem Myndighederne og Kvinderne, og jeg haaber, der skal komme det bedst mulige ud af det i den kommende Tid.

Jeg takker for Tilslutningen.

Malchau: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg paa ingen Maade underkendte de Foranstaltninger, der er truffet eller er i Færd med at blive truffet med Hensyn til Beskyttelse af Civilbefolkningen.

Naar den højtærede Indenrigsminister drog en Sammenligning mellem f. Eks. Finland og Danmark og mente, at Finland i Forhold til Danmark var langt tilbage, maa jeg dertil sige, at det beviser jo netop det, som jeg gerne vilde have frem, at det bedste, man kan gøre, er at være forberedt i Tide. Som Forholdene udviklede sig i Finland, havde det sikkert været godt for Befolkningen der, om man i Tide, inden Krigen brød ud, havde truffet de nødvendige Foranstaltninger til at imødegaa den Fare, der kunde true Civilbefolkningen fra Luften under en kommende Krig.

Hermed sluttede Forhandlingen.